

OMHOOG

Wijzer in geloof en leven

Jaargang 68

05

Weekblad voor kerk en samenleving

10 februari 2024

GEZAMENLIJKE OPROEP

Op 20 december 2023 kwam met het onherroepelijke vonnis van het Hof van Justitie een einde aan de langdurige vervolging en berechting in de acht december strafzaak. Zoals eerder door verschillende personen benadrukt, betekent dit dat eenieder zich daarbij moet neerleggen, omdat wij in Suriname in een democratische rechtsstaat wensen te leven.

Die wens heeft erin geresulteerd dat in onze Grondwet is vastgelegd dat wij in Suriname om de vijf jaar via verkiezingen de leden van De Nationale Assemblée kiezen. Voorts, dat de president en vicepresident worden gekozen door De Nationale Assemblée en dat de Regering wordt samengesteld. Tevens heeft die wens geleid tot het uitgangspunt dat niemand in Suriname boven de wet staat en dat elk onherroepelijk vonnis van het Hof van Justitie moet worden uitgevoerd, zoals ook tot uitdrukking is gebracht in onze wettelijke regels.

Tegen deze achtergrond roepen de onderstaande maatschappelijke organisaties eenieder op om juist in deze uitdagende tijd het hoofd koel te houden en te blijven handelen in overeenstemming met wet en recht. Op deze manier dragen wij bij aan het bewaren van orde en rust in ons land.

Mgr. Karel Choennie
Voorzitter Comité Christelijke Kerken

Dr. Robbert Bipat
Voorzitter Interreligieuze Raad in Suriname

READYTEX
Art Gallery buy art
rent art
exclusive artists

www.readytexartgallery.com
Phone +597 421750 +597 8945911

Onlangs is de eerste steen gelegd voor de 3 onderwijzerswoningen te Pamboko.

Op de fotos is zichtbaar hoe snel ze reeds gevorderd zijn. Dat geeft de Burger moed.

ROOMS-KATHOLIEK BISDOM PARAMARIBO

HENCK-ARRONSTRAAT 14, Paramaribo - SURINAME

Donateurs in Nederland kunnen donaties t.b.v. het RK Bisdom Paramaribo overmaken/storten op onderstaande rekening op naam van:

Stichting Surinaamse missie
BRED A - NEDERLAND

NL78INGB0000120254

Naar verantwoord en veilig verkeer

Een aangrijpend verhaal

In het radioprogramma "Naar verantwoord en veilig verkeer" op 21 januari 2024 verzorgd door de voorzitter van Korps Suriname Verkeersvrijwilligers (KSV), mw. Eugenie Esajas, en welke uitzending mogelijk is gemaakt door het radiostation FM GOLD op 101.3 onder leiding van de heer Roberto Ernst, heeft mw. Mw. Nalini Yassim haar trieste verhaal verteld.

Zij is op 31 december 2022 het slachtoffer geworden van een aanrijding, terwijl zij als voetganger deelnam aan het verkeer op de openbare weg, de Gonggripstraat. De andere verkeersdeelnemer is een voor mw. Nalini tot nog toe onbekende bromfietser, die met hoge snelheid op de openbare weg reed en bovendien zonder verlichting aan de bromfiets. Als gevolg van dit ongeval heeft mevrouw Nalini ernstige verwondingen opgelopen in het bijzonder aan haar rechterbeen onderbeen, omdat het bot op verschillende plaatsen is gebroken. Om de botten bij elkaar te houden, is zij zeven maal geopereerd aan het been om de gebroken delen bij elkaar te houden door middel van metalen pinnen en is een plaat in haar been geplaatst. Zij heeft hierdoor negen maanden in het ziekenhuis gelegen en moet nog een achtste operatie ondergaan om nog een pin in het been aan te brengen, omdat haar been nog een gapende wond heeft. De pin alleen kost haar US\$1000. Vóór de aanrijding was zij modiste, maar kan vanwege haar fysieke toestand het beroep niet meer uitoefenen. Mw. Nalini heeft een ziekte kosten verzekering om de ligkosten en medicijnen te dekken maar de pin wordt door de verzekering niet bekostigd. Wilt u een bijdrage doen, maak dan aub contact met het Korps Suriname Verkeersvrijwilligers op de telefoonnummers 8587202/ 8798901.

Zoals u waarschijnlijk wel weet biedt de RK Begraafplaats verschillende manieren van begraven (zand, kelder, familiegraf, urneplek).

Maar wist u dat u ook de uitvaartdienst gehouden kan worden in onze aula "Aller Heiligste Verlosser"? Vanwege de locatie is het gunstig en kostenbesparend.

Voor verdere informatie mag u vrijblijvend contact opnemen met de administratie van maandag t/m vrijdag van 07.30u -15.30u

Telefoon: 472185/472154
Whatsapp: +597 8407779/ +597 8598523
Email: office@rkbegraafplaats.org
FB: Stg RK Begraafplaats Suriname

Cremeren begint steeds meer bekendheid te krijgen in Suriname. Na de crematie zijn er verschillende manieren hoe om te gaan met de asresten. Sommigen kiezen ervoor die uit te strooien in het water, maar u kunt de asresten ook langdurig bewaren in een urn op de RK Begraafplaats. Wij bieden verschillende manieren om deze asresten te bewaren:

Bijzetting bij een bestaand graf
 In de urnenwand (bovengrondse nis afgedekt met een naamplaat)

Voor verdere informatie over de mogelijkheden mag u vrijblijvend contact opnemen van maandag t/m vrijdag van 07.30u-15.30u

Telefoon: 472185/472154
Whatsapp: +597 8407779/ +597 8598523
Email: office@rkbegraafplaats.org
FB: Stg RK Begraafplaats Suriname

Leeswijzer

Deze rubriek geeft een greep uit de collectie van de Frater Lambertus Bibliotheek.

Adres: Mgr. Wulfingstraat 2

Openingstijden: maandag t/m vrijdag: 10.00-18.00u

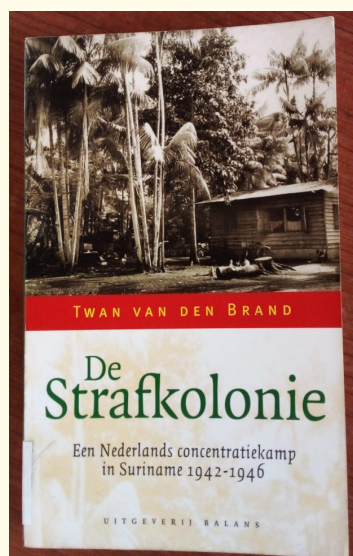
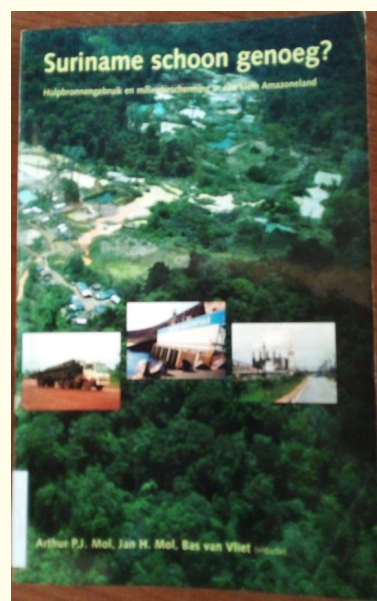
Voor info: Jenny Sopawiro, tel. 426092 tst 107

Email: bibliotheek@bisdomparamaribo.org

Red. Arthur P.J. Mol, Jan H. Mol, Bas van Vliet
Suriname schoon genoeg?
Hulpbronnengebruik en milieubescherming in een klein Amazoneland

Bundel van van negen bijdragen geschreven door deskundigen waarin een overzicht en analyse van de Surinaamse inspanningen om natuur en milieu te beschermen. Suriname kent een contrast van een indrukwekkend regenwoud tegenover zwerfvuil, pesticiden in de landbouw, ongebreidelde houtkap, kwikvervuiling door goudwinning. In de verschillende verslagen beschrijft men de problematiek van het milieubeleid en natuurlijke hulpbronnenbeheer en wil een bijdrage leven in de oplossing ervan.
Utrecht: Jan van Arkel, 2004; 218 blz.

Twan van de Brand
De strafkolonie: een Nederlandse concentratiekamp in Suriname: 1942-1946

In dit boek halen vier overlevenden herinneringen op van hun verblijf in een strafkamp te Jodensavanne. Hun verhalen worden aangevuld met getuigenissen van oud-bewakers, gesprekken met andere betrokkenen en dossiers uit archieven in Nederland en Suriname.
Amsterdam: Balans, 2006; 191 blz.

**Wilt u graag Omhoog
 elke week blijven ontvangen?
 Help ons en doneer!**

Uw bijdrage kunt u storten op rekening nr. 10.35.169

bij De Surinaamse Bank
 t.n.v. R.K. Bisdom
 met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degene die reed bijdragen.
 Elke bijdrage is van harte welkom!

BOODSCHAP VAN DE HEILIGE VADER FRANCISCUS VOOR DE 32e WERELDZIEKENDAG

"Het is niet goed voor de mens om alleen te zijn". Zorgen voor de zieken door te zorgen voor relaties

"Het is niet goed dat de mens alleen blijft" (Gen 2,18). Vanaf het begin heeft God, die liefde is, de mens geschapen voor gemeenschap, door in zijn wezen de dimensie van relaties te leggen. Zo is ons leven, gevormd naar het beeld van de Drie-eenheid, bedoeld om zich volledig te realiseren in de dynamiek van relaties, vriendschap en wederzijdse liefde. We zijn geschapen om samen te zijn, niet alleen. En juist omdat dit doel van gemeenschap zo diep in het menselijk hart is gegrift, beangstigt de ervaring van verlatenheid en eenzaamheid ons en is die pijnlijk voor ons en zelfs onmenselijk. Dit wordt nog erger in tijden van kwetsbaarheid, onzekerheid en onzeker zijn, vaak veroorzaakt door het begin van een ernstige ziekte.

Ik denk bijvoorbeeld aan degenen die vreselijk eenzaam waren tijdens de Covid-19 pandemie: patiënten die geen bezoek konden ontvangen, maar ook verpleegkundigen, artsen en ondersteunend personeel, allemaal overbelast en afgezonderd in isolatieafdelingen. En laten we natuurlijk niet degenen vergeten die het uur van de dood alleen moesten trotseren, bijgestaan door gezondheidspersoneel maar ver van hun familie.

Tegelijkertijd deel ik met verdriet de benarde toestand en eenzaamheid van diegenen die door oorlog en de tragische gevolgen daarvan zonder steun en hulp zitten: oorlog is de meest verschrikkelijke sociale ziekte en de meest kwetsbare mensen betalen de hoogste prijs. Er moet echter worden benadrukt dat, zelfs in landen die vrede kennen en over meer middelen beschikken, de tijd van ouderdom en ziekte vaak in eenzaamheid wordt doorgebracht en soms zelfs in verlatenheid. Deze trieste realiteit is vooral een gevolg van de cultuur van het individualisme, die prestaties ten koste van alles ophemelt en de mythe van efficiëntie cultiveert, en onverschillig en zelfs meedogenloos wordt wanneer mensen niet langer de kracht hebben om mee te kunnen doen. Het wordt

dan een cultuur van weggooien, waarin "mensen niet langer worden gezien als een primaire waarde die moet worden gerespecteerd en beschermd, vooral als ze arm of gehandicapt zijn, als ze 'nog niet nodig' zijn - zoals ongeborenen - of 'niet langer nodig' - zoals ouderen" (Fratelli tutti, 18). Helaas is deze manier van denken ook doorgedrongen in bepaalde politieke keuzes, die de waardigheid van de mens en zijn behoeften niet centraal stellen en niet altijd de strategieën en middelen begunstigen die nodig zijn om ieder mens het fundamentele recht op gezondheid en toegang tot zorg te garanderen. Tegelijkertijd worden de kwetsbaren aan hun lot overgelaten en wordt hun eenzaamheid nog groter door de zorg te beperken tot gezondheidsdiensten, zonder dat deze op een verstandige manier vergezeld gaan van een "therapeutische alliantie" tussen arts, patiënt en familielid.

Het doet ons goed om opnieuw dat Bijbelse woord te horen: het is niet goed dat de mens alleen is! God spreekt het uit aan het begin van de schepping en onthult ons zo de diepe betekenis van zijn plan voor de mensheid, maar tegelijkertijd ook de dodelijke wond van de zonde, die men binnenbrengt door het opwekken van wantrouwen, breuken, verdeeldheid en dus isolement. Het beïnvloedt de persoon in al zijn relaties: met God, met zichzelf, met anderen, met de schepping. Een dergelijk isolement doet ons de zin van het bestaan verliezen, berooft ons van de vreugde van de liefde en doet ons een drukkend gevoel van eenzaamheid ervaren in alle cruciale momenten van het leven.

Broeders en zusters, de eerste zorg die we nodig hebben bij ziekte is een nabijheid vol mededogen en tederheid. Daarom betekent zorgen voor de zieke in de eerste plaats zorgen voor diens relaties, al zijn relaties: met God, met anderen - familie, vrienden, gezondheidswerkers -, met de schepping, met zichzelf. Is dit mogelijk? Ja, het is mogelijk en we zijn allemaal geroepen om ons ervoor in te zetten. Laten we kijken naar de icoon van de barmhartige Samaritaan (vgl. Lc. 10, 25-37), naar zijn vermogen om stil te staan en naaste

te worden, naar de tederheid waarmee hij de wonden van zijn lijdende broeder verzacht. Laten we ons deze kernwaarheid van ons leven herinneren: we zijn op de wereld gekomen omdat iemand ons verwelkomde, we zijn gemaakt om lief te hebben, we zijn geroepen tot gemeenschap en broederschap. Deze dimensie van ons wezen ondersteunt ons vooral in tijden van ziekte en kwetsbaarheid, en het is de eerste therapie die we allen samen moeten volgen om de ziekten van de samenleving waarin we leven te genezen. Tegen jullie, die een ziekte doormaken, tijdelijk of chronisch, wil ik zeggen: schaam je niet voor je verlangen naar nabijheid en tederheid! Verberg het niet en denk nooit dat je anderen tot last bent. De toestand van de zieken nodigt ons allen uit om de opgejaagde ritmes waarin we ondergedompeld zijn af te remmen en onszelf te herontdekken.

In deze veranderende tijd waarin we leven, zijn wij christenen in het bijzonder geroepen om de barmhartige blik van Jezus aan te nemen. Laten we zorgen voor hen die lijden en alleen zijn, misschien gemarginaliseerd en afgedankt. Met wederzijdse liefde, die Christus de Heer ons geeft in gebed, vooral in de Eucharistie, helen we de wonden van eenzaamheid en isolement. En zo werken we samen om de cultuur van individualisme, onverschilligheid en afwijzing tegen te gaan en de cultuur van tederheid en mededogen te laten groeien.

De zieken, de zwakken, de armen vormen het hart van de Kerk en moeten ook het middelpunt zijn van onze menselijke aandacht en pastorale zorg. Laten we dit niet vergeten! En laten we ons toevertrouwen aan de Allerheiligste Maria, Heil van de Zieken, opdat zij voor ons ten beste spreekt en ons helpt om bewerkers van nabijheid en broederlijke relaties te zijn.

Rome, Sint-Jan Lateranen, 10 januari 2024,
FRANCISCUS
Vertaling SRKK
Eindredactie: A. Kruse, MA
Copyright: Liberia Editrice Vaticana/SRKK

The Emerald Cross
Het Smaragden Kruis

**Expo van 15 kunstwerken
van Leo Wong Loi Sing
over de Kruisweg**

Opening: 19 jan. om 18:00 uur

Plaats:
**Kerkelijk Museum
BISSCHOPSHUIS**

Openingstijden:
dinsdag t/m donderdag van 9 tot 12 uur
zondag van 10 tot 12 uur
Of volgens afspraak: 473306

De titel is ontleend aan de film 'The Emerald Forest'
en is tijdens de expo te zien (duur 2 uren)

Groepen: max. 15 personen

Commentaar op de Lezingen van de 6e Zondag door het Jaar (Jaar B)

Achtergrond van de eerste lezing (Leviticus 13: 1-2. 45-46)

Melaatsheid en ernstige vormen van huidziekte waren erg gevreesd in vroegere eeuwen. Zo ook in de tijd van de priesterlijke schrijvers van het Oudtestamentische boek Leviticus. Mensen waren erg bang voor besmetting. Deze vormen van huidziekte werden door de bijbelse schrijvers en hun tijdgenoten gezien als een soort voorbode van de dood. Daarom horen we hoe deze zieken zich moesten isoleren en niet langer deel mochten uitmaken van de gemeenschap waartoe ze behoorden. Daarom was het gemis van liefde en geborgenheid, tezamen met de ellende van de ziekte zelf, een loodzwaar kruis voor hen. Slechts wanneer een genezing door de priesters vastgesteld was, mochten zij weer terugkeren naar hun familie en de gemeenschap.

Eerste lezing: Leviticus 13: 1-2. 45-46

De Heer sprak tot Mozes "Heeft iemand een gezwel, uitslag of een vlek op zijn huid en gaat het lijken op huidziekte, dan moet men hem bij de priester Aäron of bij een priester van diens geslacht brengen. Degene die aan huidziekte lijdt moet in gescheurde kleren lopen en zijn haren los laten hangen; Hij moet zijn baard bedekken en roepen: "Onrein, onrein!" Zolang de ziekte duurt is hij onrein; hij moet apart wonen en buiten het kamp blijven."

Tussenzang: Psalm 32.

mijn toevlucht zijt gij, mijn redder in nood; gij hult mij in voorspoed en vreugde.

1. Gelukkig degene wiens fout werd vergeven, wiens zonde door God werd bedekt. Gelukkig de mens die geen schuld heeft bij God, wiens hart geen misdaad verbergt.
2. Toch heb ik mijn zonde beleden voor U, mijn schuld niet langer ontkend. Ik sprak: voor de Heer beken ik mijn fout; toen hebt Gij mijn zonden vergeven.
3. Want talrijke rampen treffen de zondaar, maar God beschermt die vertrouwen op Hem. Weest blij in de Heer, alle vromen, verheugt u en jubelt, oprechten van hart.

Achtergrond van de tweede lezing (1 Korintiërs 10:31-11, 1)

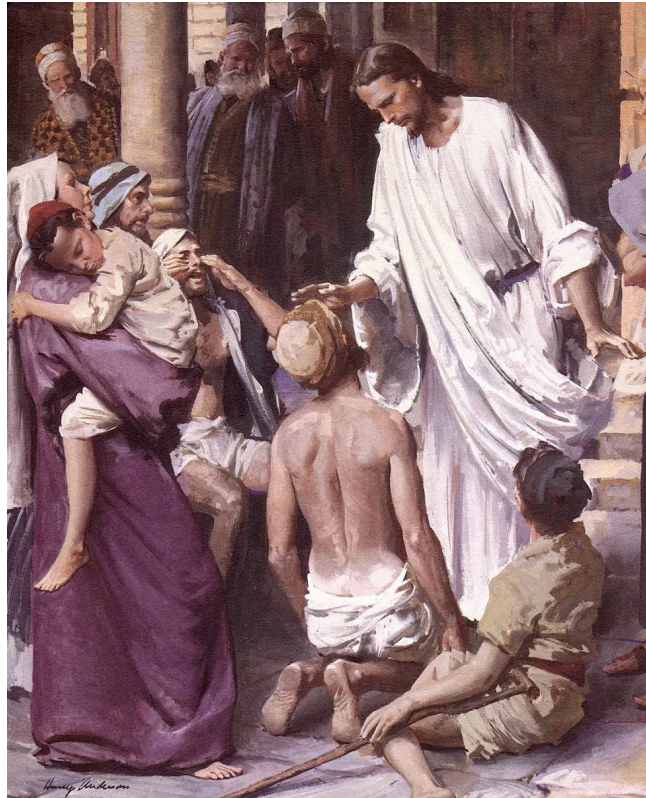
Paulus staat er in dit gedeelte van zijn brief bij stil hoe alle gelovigen, ieder op zijn of haar eigen wijze, geroepen zijn om een levend teken van geloof en van Gods liefde te zijn. Hij Paulus, was dat als apostel en hij roept de gemeente van Korinte op hem daarin na te volgen.

Tweede lezing: 1 Korintiërs 10:31-11, 1

Broeders en zusters, of gij dus eet of drinkt, of wat gij ook doet, doet alles ter ere Gods. Geeft geen aanstoot, noch aan Joden noch aan Grieken noch aan Gods kerk; ook ik tracht allen zoveel mogelijk ter wille te zijn en ik zoek niet mijn eigen voordeel maar dat van de gemeenschap, opdat allen gered worden. Weest mijn navolgers zoals ik het ben van Christus.

Achtergrond van de evangelielezing: (Marcus 1: 40-45)

De evangelist Marcus geeft in hoofdstuk 1 heel

"Jezus geneest de melaatsen"

kernachtig het begin van Jezus' missie weer. Zo zagen we Jezus' verkondiging van het Rijk Gods en de roeping van de eerste vier apostelen om te delen in Jezus' missie. Dan geeft Marcus met drie wonderen van Jezus aan waartoe Hij in de wereld is gekomen: het uitdrijven van een onreine geest, de genezing van de schoonmoeder van Simon Petrus, en dan het genezen van een melaatse. Met het uitdrijven van de onreine geest openbaart zich de macht die Jezus heeft over het rijk van het duister. Met de genezing van de schoonmoeder van Petrus zien we dat Jezus de zieke mens weer opricht en een voorteken geeft van de verrijzenis. En met de reiniging van een melaatse openbaart Jezus zich als degene die de diepe gemeenschap onder mensen en tussen mens en God weer zal herstellen.

Evangelie: Marcus 1: 40-45

In die tijd kwam er eens een melaatse bij Jezus die op zijn knieën viel en Hem smeekte: "Als Gij wilt kunt Gij mij reinigen." Door medelijden bewogen stak Hij de hand uit, raakte hem aan en sprak tot hem: "Ik wil, word rein." Terstond verdween de melaatsheid en was hij gereinigd. Terwijl Hij hem wegstuurde vermaande Hij hem met klem: "Zorg ervoor dat ge aan niemand iets zegt, maar ga u laten zien aan de priester en offer voor uw reiniging wat Mozes heeft voorgeschreven, om ze het bewijs te leveren." Maar eenmaal vertrokken, begon de man zijn verhaal overal in het openbaar te vertellen en ruchtbaarheid aan de zaak te geven, met het gevolg dat Jezus niet meer openlijk in de stad kon komen, maar buiten op eenzame plaatsen verbleef. Toch kwamen de mensen van alle kanten naar Hem toe.

Overweging:

Deze zondag, 11 februari, komen twee bijzondere gedachtenissen samen. De Kerk gedenkt dan wereldwijd de Wereldziekendag en World Marriage Day. Extra aandacht dus zowel voor de zieke medemens in ons midden en voor het huwelijk en onze gehuwden. Daarom zou ik de lezingen van deze zondag willen overwegen vanuit de gedachte: "God schept gemeenschap! En gemeenschap brengt leven, liefde en hoop!"

De kern van het huwelijk, maar ook van het gezinsleven, is gemeenschap! In het huwelijk scheppen man en vrouw gemeenschap door de keuze voor elkaar die zij eens op hun trouwdag naar elkaar toe uitspraken en die zij in de loop der jaren steeds weer inhoud geven. Het is de keuze om samen in het leven te staan en om in een echte gemeenschap en verbondenheid, elkaar als koppel warmte, ondersteuning, en gezelschap te geven. We weten dat het huwelijksleven niet altijd gemakkelijk is omdat het een nauw samenleven betreft van twee personen die van elkaar verschillen, die verschillend denken over heel wat zaken, verschillend reageren, en geregeld verschillende verwachtingen hebben en verschillende keuzen willen maken. We betreuren het dat vele huwelijken tegenwoordig eindigen in een echtscheiding. En toch blijft het huwelijk zo belangrijk, omdat daar, in die gemeenschap van het gezin, zo een fundamenteel deel van ons menselijk leven geleefd wordt. Daar worden kinderen geboren en daar groeien ze op. En we hopen allemaal een echt thuis te hebben in het leven.

Daarom, om in hun huwelijksleven echt gemeenschap met elkaar te scheppen, zullen man en vrouw serieus moeite moeten maken om steeds weer elkaar te willen aanvoelen en respect te hebben voor elkaars verschillend-zijn. Ze zullen steeds weer die balans moeten zoeken tussen elkaar warmte en verbondenheid schenken en toch elkaar voldoende ruimte geven om zichzelf te kunnen zijn.

Verliefd worden, een ander leuk of aantrekkelijk vinden, dat gaat gemakkelijk genoeg. Maar om over vele jaren in eenheid met elkaar te leven, dat is weer een hele andere toer. Met de loop der tijd ontdekken we ook elkaars minpunten, de dingen aan de ander die ons irriteren en de wat minder prettige karaktereigenschappen. Man en vrouw zullen soms in hun relatie als het ware langs elkaar schuren en soms botsingen hebben. Gemeenschap scheppen is daarom altijd iets wat commitment vraagt: toewijding en het maken van keuzen. En dat zal van beide kanten moeten komen, wil de relatie binnen het huwelijk datgene worden wat je ervan verwachtte en hoopte, toen je met elkaar begon.

De kern van het huwelijk is dus het scheppen van gemeenschap, want iedere mens heeft behoefte aan het behoren tot een gemeenschap. Het gezin, je familie, de werkkring, de medeleerlingen en leerkrachten op school, een kloostergemeenschap, de verschillende vriendenkringen waartoe je misschien behoort, de parochie of gemeente, het dorp of de stad waar je woont: er zijn zoveel vormen van gemeenschap en ze geven ons op verschillende wijzen leven en liefde. Een mens kan niet leven zonder te behoren tot vormen van gemeenschap waarin men jou ziet en kent, je aanvaardt en respecteert, met je optrekt en aandacht schenkt.

Wordt vervolgd op pagina 5

Commentaar op de Lezingen van de 6e Zondag door het Jaar (Jaar B)

En dat was juist wat zo erg was bij de melaatsen en de mensen met ernstige vormen van huidziekten in vroegere eeuwen. In de lezingen van deze zondag merken we dat de melaatsen werden uitgestoten omdat de meeste mensen bang waren voor de verschrikkelijke ziekte die zij hadden. Door de angst voor besmetting, werden deze zieken door hun omgeving en vaak ook door hun familie geïsoleerd en afgewezen. Ze waren niet langer welkom in de gemeenschappen waartoe ze voorheen zo onbezorgd behoorden, want mensen werden bang voor ze. En die huidaandoeningen maakten dat mensen vaak ook vies van ze werden. Deze vormen van melaatsheid en huidziekte, maakten de zieke mens eenzaam en onzeker, angstig en neerslachtig, en bang voor de toekomst.

Hierin verkondigen de lezingen dat God echter steeds weer gemeenschap schept. Hij geeft in Jezus daartoe een heel belangrijk voorbeeld. Jezus laat zich innerlijk raken door geheel die zieke mens die Hij ontmoet. Hij kijkt voorbij het uiterlijke, voorbij de zieke huid, of wat het ook is dat andere mensen zich doet afkeren van deze zieke persoon. Jezus is diep bewogen en betrokken bij wat deze mens voelt en ervaart, bij wat deze zieke mens vreest en waaronder hij onder lijdt. Jezus steekt Zijn hand uit, Hij raakt deze melaatsen aan en geeft ons zo een krachtig voorbeeld en stof tot nadenken.

Wanneer behandelen wij anderen soms alsof ze

"World Marriage Day"

als het ware melaats zijn: door vooroordelen of afwijzing, door keiharde negatieve conclusies,

of door neer te kijken op mensen die anders, of anders geaard, of armer of minder getalenteerd zijn dan wij? Wanneer er in het huwelijksleven spanningen of teleurstellingen zijn, zijn we dan nog bereid om net als Jezus voorbij de uiterlijke buitenkant van de partner te willen kijken, en de verwachtingen en de diepere kanten van de partner te blijven zoeken? Reiken wij dan nog wel voldoende onze hand naar de ander zoals Jezus deed, om gemeenschap te blijven scheppen en naar elkaar toe te groeien? Of willen we persé gelijk krijgen, moet het altijd gaan zoals wij het zien, en dragen wij dus in feite bij tot de verwijdering? Hoe gemakkelijk geven wij de partner de schuld van de spanningen of de verwijdering, maar droegen wij vaak wel degelijk daartoe bij. Maar wij wilden misschien niet de hand reiken naar de ander.

Melaatsheid mag daarom soms symbool staan voor de lelijkere kanten van ons menszijn, wanneer we zelf bijdragen tot verwijdering en spanningen. Melaatsheid mag dan symbool staan voor die hardere kanten in ons die wij vaak eerst niet willen zien en waarvan wij vaak niet willen erkennen dat wijzelf ook een aandeel hadden in de isolatie en in het stroeve dat we in de relatie of in het gezin meemaakten. Jezus geeft ons het voorbeeld van het aanraken van de melaatsen. Ook wij raken als het ware de melaatse in onszelf aan, als wij in situaties van spanningen of onbegrip of verwijdering, toch proberen om open te luisteren naar de ander en ons proberen af te vragen wat de ander misschien nodig heeft. Wij leren van Jezus als wij ervoor kiezen om te proberen te komen tot positieve oplossingen, in plaats van ons vast te bijten in negatieve gedachten. Wij volgen Jezus na als wij bereid zijn na te denken over wat de ander misschien tussen de woorden door gezegd heeft.

Dit worden dan momenten waarin wij Jezus navolgen: wij treden uit onze veilige overtuiging van gelijk te hebben of uit ons veilige gevoel beter te zijn dan die ander, en steken onze hand uit en raken de ander aan. En zo brengen wij genezing op gang. Naar die zieken in ons directe midden. Naar de huwelijkspartner in een periode waarin het iets minder soepel loopt. Zo scheppen wij weer gemeenschap. En gemeenschap brengt leven, liefde en hoop. Dat gebeurde in het leven van die melaatsen die Jezus ontmoette, en dat gebeurt ook in de levens van zovele mannen en vrouwen die mochten ervaren dat zij nieuwe hoop op gang brachten, en nieuw leven en nieuwe mogelijkheden schiepen door niet enkel vanuit zichzelf te denken, maar die ander ook te willen begrijpen en van de ander te kunnen leren.

Met World Marriage Day plaatsen wij de roeping van het huwelijk even heel bewust in het midden van de aandacht. En met Wereldziekendag hernieuwen wij onze commitment om zorgzame mensen te zijn voor de zieke medemensen in onze omgeving. Laten we daarom blijven bidden voor het huwelijk, voor fijne sterke relaties tussen man en vrouw. Bidden we voor de zieken, om kracht, genezing, leven en hoop. En voor ons allen vragen we God de wijsheid om in navolging van Hem steeds weer gemeenschap te scheppen en te onderhouden, want gemeenschap brengt leven, liefde en hoop!

Diploma uitreiking 9 februari 2024.

De geslaagden van de kadercursus van het Bisdome. Anne-Roos Hok-Cooman, Marabel Boldewijn, Linsey Raijmann, Clifton Kasno.

25 JANUARI ...DE ROEPING VAN SAULUS VAN TARSUS...

25 Januari gedenken wij in onze kerk de bekering van Saulus van Tarsus. Het is beter om te spreken van de ROEPING van Saulus. Bekering heeft als diepere betekenis dat iemand die zich van de afgoden afkeert en zich keert tot de ware God. Dat is bekering, Maar Saulus geloofde reeds in de ware God. Het is dus beter te spreken van de ROEPING. Dat was heel belangrijk moment in het leven van Saulus, die ontmoeting met Jezus van Nazareth, op de weg naar Damascus, voordat hij die stad binnenging. Het was zo’n belangrijk moment dat Saulus tot drie keer toe er uitgebreid over vertelt in de Handelingen in de hoofdstukken 9, 22 en 26. Iedere keer in een andere situatie:

Hoofdstuk 9 beschrijft in detail de gebeurtenis voor, tijdens en na de ontmoeting met Jezus. Hoofdstuk 22 beschrijft hoe Paulus toestemming vraagt aan de romeinse hoofdman om tot het joodse volk te spreken om zich te verdedigen over zijn vroeger en huidig gedrag en om de gemoederen een beetje te bedaren. En hoofdstuk 26 wederom een zelfverdediging van Paulus tegenover de landvoogd Festus en de Joodse Koning Agrippa waarbij de Landvoogd Festus tot Koning Agrippa zegt: “ Als hij zich niet op de keizer had beroepen, dan zou je hem nu direkt kunnen vrijlaten!”

Bekijken we de gebeurtenis zoals die zich aanbiedt in de Handelingen, Hst. 9:
A= VOOR HET GEBEUREN...
B= HET GEBEUREN ZELF..
C=NA HET GEBEUREN....

A= VOOR het gebeuren: Saulus had een degelijke, joodse en bijbelse opvoeding genoten. “In Jeruzalem heb ik aan de voeten van Rabbi Gamaliël les gehad”, en dat is veelzeggend! Gamaliël was een grote Bijbelkenner en lid van het joodse Sanhedrin. Hij zal het later voor Paulus opnemen en hem zelfs verdedigen: “Als dit werk van God komt mogen wij dan tegenwerken? Als het niet van God komt zal het vanzelf verdwijnen!” Saulus was een fanatieke jood. Fanatiek zijn is een overdreven keuze maken voor iemand of voor iets en er alles voor over hebben en niet naar andere meningen willen luisteren, om zijn doel te bereiken. Dat was Saulus ook een beetje tegenover zijn joodse rasgenoten die het geloof in Jezus van Nazareth hadden aangenomen. Hij had zelfs aan de hogepriesters in Jeruzalem brieven gevraagd met daarin de toestemming om ‘afvallige’ joden naar Jeruzalem terug te brengen om ze in de gevangenis te zetten en ze te dwingen het joodse geloof weer te omhelzen. Hij was zelfs getuige van de marteldood van Stefanus, de eerste martelaar. Hij stemde de ermee in. De ‘stenengooiers’ legden zelfs hun kleren ‘aan de voeten van een jonge man die Saulus van Tarsus heette’. Saulus stemde in met de moord op Stefanus!

B= Het gebeuren zelf: Als hij dus op weg gaat naar Damascus dan verschijnt hem Jezus: “Saulus, Saulus waarom vervolg je Mij?” Dat was een schok voor Saulus. Volgens Lucas, de schrijver van de Handelingen der Apostelen, ziet Saulus niet meer, is hij blind geworden. Of er hier een lichamelijke blindheid of een geestelijke blindheid mee bedoeld wordt, komt niet goed tot uitdrukking in de tekst, maar de meesten denken dat Saulus van Tarsus, door de schokkende ontmoeting met Jezus het niet

meer zag zitten en zich terug trok in Arabië om in het licht van de gebeurtenissen rond Jezus, de Bijbel opnieuw te gaan bestuderen. De mannen die met Saulus waren meegereisd, waren stomverbaasd. Ze hoorden wel de stem maar zagen niemand. Ze namen hem bij de hand en brachten hem Damascus binnen. Daar bleef hij drie dagen lang in vasten en bidden. In Damascus woonde er een zekere Ananias en de Heer sprak tot hem: “Sta op en ga naar de straat, de Rechte genaamd. En vraag in het huis van Judas naar een man uit Tarsus, Saulus geheten!” Maar Ananias antwoordde: “Heer, Ik heb over hem gehoord hoe hij Uw leerlingen in Jeruzalem heeft vervolgd en dat hij hier hetzelfde is komen doen!” Maar de Heer zei: “Ga, want die man is Mij een uitgelezen werktuig om Mijn Naam te verkondigen!” Ananias ging naar Saulus en zei: “Broeder Saulus, de Heer Jezus die U onderweg is verschenen heeft mij gezonden opdat ge weer zien moogt en vervuld moogt worden van Zijn Heilige Geest!” Anstonds vielen hem, om zo te zeggen, de schellen van zijn ogen en hij kon

weer zien. Hij werd gedoopt. Toen nam hij voedsel tot zich en kwam weer op krachten.
C= Na de gebeurtenis: Hij bleef enige dagen bij de broeders in Damascus en vertrok toen voor een paar jaar naar Arabië om daar de Bijbel opnieuw te bestuderen: Zo schrijft hij aan de Galaten: ...“Nadat de Heer mij verschenen is, ben ik daarna naar Arabië gegaan. Eerst drie jaar later ben ik naar Jeruzalem vertrokken om Kefas (Petrus) te bezoeken en ben ik veertien dagen bij hem gebleven. Van de andere Apostelen heb ik niemand gezien dan Jakobus. “Voor het aanschijn Gods: Zie, ik lieg niet!” Daarna ben ik naar de gewesten van Syrië en Cilicië vertrokken. Ik was dus persoonlijk onbekend aan de kerken van Judea die in Christus zijn. Ze hadden alleen horen zeggen: “Hij die ons eertijds vervolgde, hij preekt thans het geloof dat hij vroeger wilde uitroeien. En ze verheerlijkten God om mij. (Gal.I/11-20)

Pater M. Noordermeer O.M.I.

Clusterviering in de Morgensterkerk: Te wojo jagi

Rond half zeven kom ik aan bij de Morgensterkerk aan de Kerklaan. Ik ben wel vaker deze Hervormde kerk voorbijgegaan, omdat mijn oma in het nabijgelegen bejaardenhuis heeft gewoond. Toch is dit de eerste keer dat ik de kerk zal bezoeken. Deze donderdag 25 januari ga ik naar een gezamenlijke viering van de christenen van cluster West in het kader van de week van gebed voor eenheid 2024.

Bij de ingang word ik hartelijk welkom geheten door een lieve en gastvrije zuster. Ze geeft mij een beker met water en zegt: “Nog niet drinken, hoor. Het hoort bij het thema van de viering van vanavond.” “Hmm, spannend”, denk ik bij mezelf. Ik bedank haar en loop de kerk binnen. Het valt mij op dat de Morgensterkerk niet groot is; ik denk dat de grootte vergelijkbaar is met de St. Clemenskerk. Helemaal achteraan, in het midden van de kerk is een altaar. Een altaar is een typisch object dat niet kan ontbreken in een christelijke kerk, omdat het een belangrijke rol speelt in de liturgie, vooral voor de viering van de maaltijd van de Heer, de eucharistie. Rechts van het altaar is een orgel waaruit gedurende de dienst prachtige muziek zal klinken.

De kerkklokken worden geluid en iedereen staat op. Dominee Naomi Neslo-Claver opent de samenkomst. Ze licht ook toe waarom we allen een beker water hebben ontvangen. In Burkina Faso is de traditie dat buitenstaanders worden ontvangen met een drankje. Het drankje dat ze krijgen heet zoom koom (spreek uit: zoem koem). Zoom betekent meel en koom betekent water, letterlijk vertaalt, is dat meelwater. Zoom koom is een ‘welkom in mijn huis drank’. We kennen in Suriname geen zoom koom, maar dit water is een teken van onze verbondenheid met de christenen uit Burkina Faso en een de boodschap aan ons in de kerk: we zijn welkom in dit huis van God.

Zorgen dat iemand zich welkom voelt, is een van de mooiste dingen die je voor haar of hem kunt doen. Aan de hand van het thema

‘Heb God lief... en je naaste als jezelf’ afgeleid uit Lucas 10,25-37 waarin Jezus de parabel vertelt over de barmhartige Samaritaan, maakt dominee Daniëlle Dokman duidelijk dat we vaak te kort schieten in naastenliefde. We zijn eerder bezig met schijnheiligheid dan dat we oog hebben voor onze zuster of broeder in nood. De-gelukkig-ben-ik-niet-in-die-situatie mentaliteit maakt dat we veroordelend praten en (geestelijke) wonden alleen maar erger maken. Met haar toestemming is de preek, die hierna volgt, overgenomen.

Thema: Heer, help ons de wonden te zien en hoop te geven.

En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op; en hij zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem. (Lucas 10 vers 34)

“Toen ik nog op school zat, hadden mijn familieleden een gezegde, die op de een of andere manier altijd opkwam in gesprekken over de school. Een heel korte dialoog en het ging zo: “Dani, hoe gaat het op school?” “Goed.” “Goed nòh?” “Te wojo jagi, oen sa si suma ser’ moro furu.” “Daarmee wilden ze me aangeven dat ik mag zeggen dat het goed gaat, maar het eindresultaat zal bewijzen of het al die tijd werkelijk goed ging.”

Zo is het ook in ons christelijk leven. Het is een ding om te weten en zeggen wat goed is, maar een heel ander ding om het daadwerkelijk te doen. Een heleboel Christenen weten wat goed is; sommigen kennen de Bijbel zelfs van kaft tot kaft. Maar wanneer we het in de praktijk moeten zetten, slaan sommigen zo niet de meesten van ons een blunder. Want iets zeggen en iets doen zijn twee verschillende dingen en te wojo jagi, is het soms alleen gepraat en geen handeling.

Wordt vervolgd op pagina 8

De Geloofwijzer

Maandag 12 februari

Dagtekst

Mt 5,14: Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad kan niet verborgen blijven als ze boven op een berg ligt.

Overweging

De waarheid over deze aarde is dat het een oneindig goede, mooie en voedende plek is om te zijn. Het enige kwaad komt voort uit gebrek aan inzicht in deze waarheid. Kwaad (of onwetendheid) is als een schaduw. Het is gewoon gebrek aan licht zonder echte inhoud. Je kunt een schaduw niet laten verdwijnen door een of andere vorm van emotionele of fysieke weerstand. Om een schaduw te laten verdwijnen moet je er licht op laten schijnen. Door in contact te staan met het licht in je, kun je de schaduw of duisternis zonder strijd weggagen.

Gebed

God, Schepper, U die deze aarde gevormd hebt met alles wat leeft, open mijn hart voor uw Woord. Geef mij wat ik nodig heb: voedsel en veiligheid, zorg en liefde, voor Jezus Christus, uw Zoon. Amen.

Dinsdag 13 februari

Dagtekst

Apk 3,17: U zegt: Ik ben rijk, want ik heb mij verrijkt en heb nergens gebrek aan, maar u beseft niet dat u meer dan allen ellendig bent, erbarmelijk, arm, blind en naakt.

Overweging

Ik geef toe dat er heel wat dingen zijn, waarover men kan klagen. Maar ik stel je de vraag: heeft dat klagen ooit iemand uit de nood geholpen? Klagen verlamt iedere activiteit en iedere vooruitgang. De dagen die je vult met klagen, zijn je slechtste dagen. Er wordt niets gedaan, je krijgt lood in de benen en je verpest het leven van je huisgenoten, vrienden en kennissen. Zeker, iedere mens heeft zijn zorgen en zijn leed, maar zeur er toch niemand de oren mee af. Je medemens is geen klaagmuur! Waarom toch altijd dat geklaag over de slechte tijd, de slechte mensen, de overheid. Er zijn nog zoveel mooie en goede dingen waarvoor we dankbaar moeten zijn en waarover we ons samen moeten verheugen.

Gebed

God van levenden en doden, uw omgang met mij en mijn medemens is een groot geheim. Open mijn verdoofde oren om toegewijd naar U te luisteren en leer mij inzien hoe uw liefde alles regeert in de genezende kracht van Jezus, uw Zoon en mijn broeder. Amen.

Woensdag 14 februari

Dagtekst

Joël 2,12: Maar ook nu nog luidt de godsspraak van Jahwe: 'Keert tot Mij terug, van ganser harte, met vasten, met geweene en met rouwklacht.'

Overweging

Vandaag begint de veertigdagentijd. Dat is de tijd om ons te bezinnen op het mysterie van Pasen. Het begint met een oproep tot bekering. De profeet Joël kent zijn mensen. Hij weet hoe mensen verdwaald zijn in onrecht en

onbarmhartigheid. Hij ziet ook het gevaar dat ze erdoor omkomen. Hij keert zich vandaag tot ons. Hij roept ook ons op te bekeren. Hij vraagt van ons om een vasten dat bijdraagt aan een hart dat leeft uit en in God, en dat bijdraagt aan een sociaal rechtvaardige wereld.

Gebed

God, U gedenkt steeds dat wij uw mensen zijn. Wij komen samen om naar uw woord te luisteren. Uw woord roept ons op ons te bekeren. Sterk ons dan dat wij weerstaan aan het kwade. Geef dat wij zo vasten dat wij door onthouding leren zien wat er werkelijk toe doet in ons leven: het nieuwe verbond met U in Christus. Amen.

Donderdag 15 februari

Dagtekst

Psalms 1,1: Gelukkig de man die niet treedt in het overleg van de bozen, op de weg van de schenders geen voet zet, niet zit in de kring van de spotters.

Overweging

Psalms 1 is de opening van het boek van de psalmen. Deze psalm bezingt dat alleen die mens geluk vindt die dag en nacht het woord van God overweegt. Dat kan alleen al door te weigeren mee te doen met wat goddelozen hem raden. Weerstand tegen het kwade is het begin van het keren naar God. De positieve weg ontstaat als de mens dan gaat doen wat God hem aanraadt. Hij zal zijn als een boom aan stromen van levend water.

Gebed

God, U geeft ons uw raad in woord en daad. U wijst ons de weg wat niet te doen, en wat juist wel te doen. Let op onze weg en houdt ons bij de les. Dat wij groeien als een boom vol goede vruchten. Dat die vruchten er mogen zijn tot welzijn van velen. Amen.

Vrijdag 16 februari

Dagtekst

Matt. 9,15: "De vrienden van de bruidegom kunnen toch niet bedroefd zijn, zolang de bruidegom bij hen is? Er zullen dagen komen, dat de bruidegom van hen is weggenomen; dan zullen zij vasten.

Overweging

Juist in deze vastentijd klinkt deze tekst. Alsof we een spiegel voorgehouden krijgen. Wat doen we als we Jezus in ons midden we ten? We mogen de Heer in ons midden weten, zeker als we met twee of drie of meer in zijn Naam bijeen zijn. Maar we weten ook dat wij Hem missen en vermijden. En dat we misstappen maken. Daarom vasten wij, onthouden wij ons van allerlei dingen, opdat ons verlangen naar Hem mag groeien en onze bereidheid in zijn voetspoor daden van mededogen te doen, groeit.

Gebed

Heer Jezus, U keert zich naar ons toe en bent ons zo nabij. Meer dan wij beseffen. Sterk ons dat wij de weg van vernieuwing en bekering gaan. Begeleidt ons op onze weg dat ons hart meer oprecht wordt, en we U en de mensen om ons heen meer nabij zijn. Gij die leeft in eeuwigheid. Amen.

Zaterdag 17 februari

Dagtekst

Jesaja 58,9b: Als gij het juk uit uw midden verwijderd, geen vinger bedreigend meer uitsteekt en geen valse aanklachten indient

Overweging

De profeet Jesaja is door vele generaties graag gelezen. Hij roept niet alleen op tot bekering en om onderdrukking en discriminatie uit ons midden te verwijderen. Hij zegt ons ook een mooie toekomst aan als we daarin slagen. Juist vanwege zijn mooie beelden daarin is deze profeet zo geliefd. Maar zo houdt hij ons voor: niet ik ben aan het woord, maar het is God die door mij spreekt. God houdt ons dit alles voor. Luisteren we opnieuw naar zijn woorden.

Gebed

God, U hebt ons bestemd voor goedheid, waarheid en vreugde. U verlangt ernaar om met ons te zijn als onze waarheid en ons leven. U roept ons dan ook om ons hart te bekeren en uit te zuiveren. Aanhoor ons gebed en bescherm ons. Dat wij groeien in barmhartigheid en gerechtigheid naar uw beeld. Amen.

OMHOOG
Wijzer in geloof en leven

Bekendmaking: Familiegraven

De RK Begraafplaats maakt bekend dat in het kader van herindeling en ordening van de begraafplaats, er nu de mogelijk aan nabestaanden wordt geboden voor het aanleggen van familie graven. Deze familiegraven ontstaan door het herbegraven de stoffelijke overschotten (eventueel na crematie) van overledenen op een (1) locatie. Naast het overzicht, lage kosten van onderhoud, worden de kosten voor grafrustverlenging worden bij familiegraven berekend op basis van 1 locatie.

De volgende procedure wordt gehanteerd: Voor nadere informatie wordt u verzocht per email (info.rkbegraafplaats@gmail.com) contact op te nemen met de RK Begraafplaats (of telefonisch op 472154)

De RK Begraafplaats stuurt u een formulier waar alle relevante informatie ingevuld dient te worden

De RK Begraafplaats onderzoekt de status van de (lopende) grafrust en neemt vervolgens contact met de nabestaanden voor verdere logistieke, juridische en financiële afhandeling

Telefoon: 472185/472154
Whatsapp: +597 8407779/ +597 8598523
Email: office@rkbegraafplaats.org
FB: Stg RK Begraafplaats Suriname

Clusterviering in de Morgensterkerk: Te wojo jagi

In het evangelie naar Lucas komen wij een gelovige tegen die weet wat goed is. Hij kent de wet en is een wetgeleerde. Hij kent het juiste antwoord op de vraag die hij stelt. We kennen zulke mensen die vragen stellen en al een antwoord hebben. Ze zijn daar niet om te leren, maar om zich te bewijzen. Ze willen bewijzen dat ze het weten of zelfs dat ze meer weten, terwijl het uiteindelijk niet alleen over weten gaat.

Zelfs de vraag die hij (red. de wetgeleerde) stelt, nadat hij het juiste antwoord gaf: “Wie is mijn naaste?” - is nog steeds gestoeld op het weten. Hij doet een mentale oefening. Wie kan ik categoriseren als iemand, die de liefde die ik voor mezelf heb, verdient?

Aan het einde (red. van de parabel) is Jezus’ vraag: “Wie is een naaste geweest?” Wie heeft handelingen gepleegd of acties ondernomen conform de titel of benaming van een naaste? Wie heeft conform gehandeld? Dat is praktijk. De wetgeleerde was daar om over de liefde te filosoferen terwijl Jezus hier is om de liefde te realiseren. Don’t get me wrong er is een tijd en plaats om over de liefde te filosoferen; wat het is en wat het niet is. Maar als we eerlijk zijn met elkaar heeft onze wereld meer mensen nodig die de liefde willen realiseren. In praktijk omzetten!

Vandaag leert Lucas ons hoe dit te doen. Hoe kan ik van mijn naaste houden als van mezelf? De barmhartige Samaritaan leert ons: ga dichterbij, wonden te helpen genezen en leid naar een herberg. Allereerst leert Christus ons dat we dichterbij moeten komen. De tekst zegt: “En hij ging naar hem toe.” In een wereld waar alles graag op afstand gedaan wordt (met covid is dat nog erger geworden), is het makkelijk om duizenden vrienden online te hebben maar nabij niet eens een. In onze tijd van Facebook, Instagram, YouTube gaan we soms wel dichtbij maar met een camera tussen ons. Hebben jullie ooit van die video’s gezien waar schoolkinderen vechten. Ik denk soms bij mezelf: “Wie filmt dit? Kan je die telefoon niet aan een kant zetten en helpen of hulp zoeken?” Het eerste wat wij als mens vaak doen is die telefoon tevoorschijn halen en vastleggen om ook de eersten te zijn om het te delen. But what about de persoon die daar ligt? Dichterbij komen, betekent dat het je aantrekt wat er met de persoon gebeurt of is gebeurd. Niet voor nieuws om het te delen of roddelpraat, maar omdat de persoon een mens is als ons. Dichterbij komen, betekent dat je nagaat wat er gedaan kan worden om de persoon te helpen. Ga dichterbij, maar niet met je camera.

Ten tweede leert Christus ons dat we wonden moeten helpen genezen. De tekst geeft aan: “hij verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op.” Een tijdje geleden keek ik naar een video over iemand die sprak over haar ervaringen in de kerk. En ze deed een uitspraak die me aan het denken zette. Ze zei: Christenen zijn de enige legermacht die hun gewonde soldaten op het slagveld achterlaten om door anderen geslacht te worden. Alhoewel ik Christenen niet als een legermacht zie, denk ik dat ze toch een valide punt heeft. Soms zijn we geneigd anderen die terugvallen in het geloof achter te laten of zelfs een trap na te geven in plaats van even een belletje te geven om te vragen: “Zuster/ broeder, ik heb u

vandaag gemist of lang niet gezien, is alles ok?” Nee, we gaan gewoon door alsof er niets aan de hand is.

Weet Jezus niet dat zout goed werkt om wonden te helen? Natuurlijk! Toch vraagt Jezus ons om wijn op de wonden te zetten. Wijn desinfecteert de wond, olie helpt het genezen en het verband houdt alles samen. Natuurlijk doet wijn ook pijn, maar zout blijft branden ook nadat je olie erop zet. Soms maken we de wonden van onze zuster/broeder erger met onze roddelpraat. Voor het geval u het nog niet wist, op de een of andere manier komen mensen toch te horen wat je gezegd hebt en dat is als zout in een wond. Je loopt opnieuw trauma op, nu door de manier waarop men is omgegaan met je pijn. Soms zijn de wonden al overgegaan, maar wij zijn niet genezen. Er is wrok of vrees blijven hangen en die verhindert ons om verder te gaan. Uiteindelijk, te wojo jagi gaat het erom dat wij deel zijn van het helingsproces en geen virus tegen de genezing van een ander. Help de wonden van jouw naasten genezen.

Ten derde lezen wij in de tekst dat de Samaritaan de gewonde man zette op zijn eigen rijdier, hem bracht naar een herberg en hem verzorgde. Jezus leert ons dat een naaste voor een ander zijn, betekent dat wij hen helpen een herberg te vinden. Een herberg is een veilige plek waar een reiziger kan rusten en een menswaardige behandeling (eten, drinken, slapen) kan krijgen om daarna de reis te vervolgen. Het is een tussenstop en geen eindbestemming, maar een cruciale plek, want zonder de tussenstop zou de persoon het misschien niet kunnen uithouden. We hebben allemaal een herberg nodig. Maar niet iedereen kan een herberg voor ander zijn en niet altijd horen wij een herberg voor een ander te zijn ook al kunnen wij dat zijn. We kunnen wel altijd proberen om ze (red. onze naaste) te verwijzen naar een herberg of ze te helpen zoeken naar één. Als gelovigen kennen wij een herberg. Een herberg, die alles voorover heeft en alles gegeven heeft voor ons, om zelfs een eeuwige herberging bij Hem te hebben. Bij Hem is geen tussenstop meer nodig, want wanneer we niet meer kunnen lopen, draagt Hij ons. Johannes 14: 1 - 3 verzekert ons hiervan: “Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om uw plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en uw plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben.”

Zusters en broeders van cluster West, ik begrijp het. Soms zijn dingen makkelijker gezegd dan gedaan. Soms willen we liever over dingen filosoferen en niet realiseren. Ma te wojo jagi, suma ie denki ser’ moro furu? De mensen die veel spraken over het goede of de mensen die het goede deden? De mensen die spraken over het geloof of de mensen die een gelovig leven leidden? De mensen die begrepen wat het betekent om hun naaste lief te hebben of de mensen die hun naaste liefde bewezen?

Dit is zo een bekende tekst uit de Bijbel dat ik weet dat u mij begrijpt en weet wat het goede is. But that’s not the point. Het punt is: zullen wij daadwerkelijk doen wat we weten dat goed

is? Het is mijn gebed en verlangen dat anderen in onze samenleving ons een naaste kunnen noemen, omdat wij dichterbij ze gaan, zonder een camera tussen ons te zetten. Omdat we helpen om hun wonden te genezen en niet om ze te verergeren, en omdat wij de grootste herberg die wij kennen, Jezus de Christus, ook kunnen aanbieden. Daartoe helpe God ons. Ga heen Cluster West en doe evenzo. Amen”

De viering is ten einde en de week van gebed voor eenheid is voorbij, maar onze opdracht om God lief te hebben en onze naaste als onszelf, en gastvrijheid bieden aan wie we op ons pad ontmoeten is nog lang niet volbracht. Gedurende de gehele preek heb ik op het puntje van mijn stoel gezeten. De Heer wees ook mij erop dat ik soms openstaande wonden met zout desinfecteer in plaats van wijn en olie te gebruiken. Ik verlaat de Morgensterkerk en neem mij voor mijn ego aan de kant te zetten. Nog dit weekend maak ik contact met de persoon die de Heer in mijn gedachten heeft gebracht. Hoe gaat u meewerken om de eenheid onder Gods kinderen te bevorderen?

’24

week van gebed

voor eenheid

RECEPT

Zoom Koom

het Burkinese welkomstdrankje

Zoom Koom (letterlijk vertaald: meelwater) is een typisch Burkinese welkomstdrankje. De bestanddelen tamarinde, ananas, chili en gember geven het de karakteristieke smaak met de nodige pit.

Voor het maken van het tamarindewater, de basis van dit drankje:

- 600 gram tamarinde*
- 3 liter water (voor ongeveer 25 glazen)

Voor het drankje:

- 200 gram gierstmeel
- 200 gram suiker
- twee geschilde stukken gember, duim-grootte
- 2 ananassen, ontdaan van schil en in blokjes gesneden
- 1 snufje chilipoeder (wanneer je wat pit prima vindt)

* Tamarindepeulen koop je bij een toko of bijvoorbeeld Turkse supermarkt

Eerst, maak je het tamarindewater. Breek de schil en verwijder het vlies wat daaraan vast zit. Doe de peulen in een grote pan met water en kook ongeveer een half uur. Roer en plet de tamarinde tijdens het koken zo nu en dan met bijvoorbeeld een spatel. Na het koken laat je het geheel afkoelen en zeef je het mengsel door een zeef of een doek. Het gezeefde water vormt de basis voor het welkomstdrankje.

Van de gember en de stukjes ananas maak je nu, in de keukenmachine of blender, een gladde massa. Daar doe je het gierstmeel bij. Na een paar minuten mixen wordt het een egaal en glad mengsel. Eventueel kan je alvast een klein beetje tamarindewater toevoegen.

De suiker en (wanneer je voor de pittige variant gaat) de chilipoeder voeg je nu toe. Beetje voor beetje doe je er nu het tamarindewater bij. Als laatste stap zeef je het mengsel nog een keer door een zeef.

Het drankje smaakt het beste wanneer het gekoeld is.

Paramaribo, 30 januari 2024

Liesbeth Cairo

Wat ter tafel komt

— GEBED

ELKE DINSDAG EN DONDERDAG

OM 08.00U

Bid met Zr Gerda Misiedjang

mee en stuur uw intenties in.

Live stream: www.immanuelsr.com

Tune In:

95.9 FM